

L'ESPURNA

La dictadura del proletariat és democràcia obrera i ciutadania de classe.

Segona Epoca. Any II. Núm. 69

Girona, dijous, 4 de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

No proclamen ben alt i ben clar No consentirem un pas enrera!

Espectacle de faisó depriment el d'aquests pobles i viles «governats», com si res, per l'«amo», altra volta ressuscitat.

El fet no és pas nou. Constitueix una edició molt repetida.

Quan l'adveniment de la República, foren legió els cacics i caciquets que s'encauaren per tal de lliurar-se de la marejada política. Més tard, però, retornen a la vida social, gairebé nous de trinca. Ja no són monàrquics, són republicans! I dels «forts»!

Ja no canten la «La Marxa de Cadix», sinó «l'Himne de Riego». Ja no omplenen la panxa en les orgies «primorri-veristes», sinó en els banquets d'homenatge als redemptors de la Pàtria reviscolada (Azaña, Domingo, Casares).

Són els «polítics», de volada rasa i de grapa sanguinària, que han apartat als treballadors de l'autèntica política revolucionària. Són els que «manen» sempre; ahir, avui i abans d'ahir. No tenen manies. Canvien d'anagrama social al compàs de les situacions.

Republicans, durant el bieni esquerrista; delators sistemàtics, durant el bieni negre; revolucionaris, després del 19 de juliol.

Hi ha tipus d'aquesta mena que, ni un sol dia, han deixat la vara d'alcalde municipal.

Raríssim és el poble que no compta amb una minoria rebel a les pretensions del burgès. Ara bé, aquesta minoria genuïnament classista, sempre a punt a plantar cara al «cacic», curtida a la presó i a l'exili; cantera viva de les nostres seccions del P.O.U.M. es troba en el cas paradoxal que mai no ha conegut els canvis de «règim».

En Dictadura, en Monarquia i en República, ha viscut sempre sota la tirania del sempitern cacic. Quan la «força pública» ha picat, qui ha rebut no ha estat el «cacic». Han estat ells, els treballadors amb consciència de classe.

El 19 de juliol, però, semblava inaugurar una nova ètica política conquerida amb el sacrifici generós de centenars de vides proletàries.

Les minories rebels respiraren, a fons, creient en la definitiva defunció de les oligarquies caciquils. Alimentaren la ingènua il·lusió de la mort del llop!

G U I O

Front de la joventut revolucionària

Les Joventuts Llibertàries tampoc volen saber res amb els joves catòlics i dretans. Ho han dit recentment en un manifest: Propugnen per la unió de tota la joventut revolucionària. Res no ens lliga amb el jove que assistia al sermó, que admirava un «desfile militar» i practicava la cursileria. No volem pactar una unió fictícia amb el que es manifestava sovint bàrbar i grogler amb el súbdit treballador.

Han dit bé. L'esperit del senyo-

ret fins fa poc mimat per la sort i la fortuna, ha passat per una crisi de fòbia immensa. Avui, amb la ràbia sedimentada en el fons del seu cor; amb un desig de venjar-se; amb odi astutament dissimulat, acud a la crida que li fan Joventuts mancades de criteri i de dignitat. Corre a refugiar-s'hi. I a tantejar possibles èxits.

Res no podem esperar tampoc d'aquells pocs joves proletaris, vençuts pel fanatisme familiar i que

Peròl...

No en va ha passat el temps. La contrarrevolució avança en figura d'altres indumentàries polítiques, aparentment proletàries; però, amb ànima de mastí.

Es el cacic que ressuscita. Es l'amo que torna. Es el llop que refila les dents, tot sortint del cau que el lliurà de les tempestes de juliol. I torna a la palestra política més «revolucionari» que mai.

El P.O.U.M., encarnació autèntica de les essències revolucionàries, fa una declaració enèrgica:

No consentirem un pas enrera. Lluitarem en tots els terrenys per tal d'aixafar els arrivistes i encarrilar el nostre moviment envers la Revolució Socialista.

Las fuerzas armadas de la Revolución

En cualquier momento que el proletariado intente su liberación hallará, infaliblemente, en contra suya, la resistencia armada de la clase capitalista. Por lo tanto un movimiento revolucionario que no cuente con una organización armada, potente y disciplinada, está condenado al fracaso más rotundo.

Este sería el triste caso de nuestra revolución si no nos preocupá-

ramos primordialmente de dicho objetivo.

Frente al fascismo internacional, con ejércitos bien organizados y potentes, no cabe otro recurso que el ejército rojo, bien organizado y más potente, de la clase trabajadora.

En esta cuestión, como en todas, se viene jugando al equívoco y no se habla con la suficiente claridad. Es preciso dar las consignas jus-

es deien creients i catòlics. Es tracta de cossos sense vida; sense ideals de superació. Guanyats a la teoria de la negació; aniquilats per humiliacions de confessionalari. No són valors per a la causa.

La revolució precisa de nervis joves i sans. Sense tòxics de religió i de burgesia.

La revolució és quelcom més útil i més noble que una guerra. En ella s'hi ventilen els interessos suprems de la classe explotada. I cal sentir-se indentificat amb les ansies d'aquesta classe, per a defensar-la i fer-la triomfar.

Els joves catòlics no tindran l'escrípol d'aliar-se amb revolucionaris, clar. Carrillo digué ben alt que la unió amorfa assolida no responia a altra objectiu que constituir-se en defensors de la pàtria envaïda per exèrcits estrangers. Total, es disposen a lluitar per la guerra imperialista. Aspiren a convertir-se en carn de canó.

Nosaltres lluitarem contra la guerra imperialista fent triomfar la revolució. Som conscients dels nostres deures i no oblidem cap consigna proletària.

tas y señalar el verdadero camino a seguir.

Se habla con insistencia, de la formación del ejército regular, de la disciplina y del mando único. Al propio tiempo se añade la necesidad de formar un cuerpo armado que garantice el orden en la retaguardia.

Puesto en práctica todo ello con la alteza de miras que exige la gravedad de nuestra hora, estaríamos de perfecto acuerdo. Pero hecho de la manera partidista que se pretende, constituye un peligro que es preciso salvar.

No olvidemos que todo el ejército regular, sin excepción apenas, se levantó en armas, obedeciendo a la clase burguesa, para establecer un régimen de fuerza; y que fué la clase trabajadora la que reaccionó inmediatamente en propia defensa, organizó las milicias que luchan en el frente y garantizó el orden revolucionario en la retaguardia. Sin esta decisión, revolucionaria, de los obreros y campesinos el fascismo hubiera triunfado completamente.

¿Donde está el nervio vital del antifascismo? En las milicias rojas revolucionarias.

No se puede pensar en la formación de un ejército sin contar con ellas, en primer término.

—El ejército que se forme—ha de ser el ejército rojo de la clase trabajadora, controlado por nuestros delegados políticos y dirigido por los técnicos que la propia revolución ha creado en el frente.

Tampoco debe admitirse los antiguos cuerpos represivos de orden público formados por el régimen burgués—a pesar de los muchos—disfraces y mixtificaciones que se hagan.

“Les revolucions són les locomotores de la Història. Solament el proletariat, àdhuc en l'atrasada Rússia, pot ésser-ne el maquinista inamovible. Però, el proletariat no romandrà

en els límits de la societat burgesa.

Marxa envers el Poder i envers el Socialisme“.

Bujarin (1917)

ESPURNES

Cal bandejar prejudicis i dignificar la dona

La Revolució que es realitza des del 19 de juliol, d'una manera més o menys intensa a Ibèria, al mateix temps que s'efectua de faiso principal en l'economia, deu operar-se també en l'ordre moral.

Estructurant la producció i la distribució damunt de nous principis, no es porta ja a terme la revolució en el seu caràcter integral. Aquesta per a ésser fecunda i eficaç ha d'abastar també la ètica.

Una qüestió d'interès suprem, és l'anomenada revolució sexual.

Els prejudicis burgesos, producte d'una educació inhumana i contra-natura, han penetrat tant a fons en l'ànima de les actuals generacions, que s'imposa una campanya intel·ligent i sistemàtica per tal d'anular llurs perniciosos efectes.

Cal defensar la més absoluta llibertat amorosa. Anorreades les odioses diferències econòmiques, producte obligat del sistema capitalista, les relacions entre els sexes, no han de tenir més estimul que el que neix de l'atracció mútua.

La societat futura, pregona-ment humana, generosa i lliure, ha de resoldre el problema sexual, si vol donar compliment als seus fins. La felicitat de la nova Humanitat no s'aconseguirà per més reformes que s'efectuïn en els sistemes econòmics, si al mateix temps no forgem una nova moral sexual, fonamentada en la més absoluta llibertat amorosa.

És la única manera també, d'acabar amb la tara infamant de la prostitució. Després de set mesos d'ésser esclafat el feixisme a Catalunya, persisteix encara el comerç de la carn. La més vergonyosa de totes les injustícies de la societat capitalista, no ha pogut encara desarrelar-se dins el clos en el qual la classe obrera és mestressa dels seus destins. I això no esdevindrà, si a l'ensem que s'emprèn la reconquesta per al món productor d'aquestes companyes venedores de llur cos al primer postor, no es

realitza una formidable propaganda pro-libertat sexual, divulgació dels mitjans anticoncepcionals, pràctica de l'abord en les condicions fixades per les noves disposicions del departament de Sanitat, i establiment d'una extensa xarxa de centres de profilaxia sexual.

El problema sexual és un dels més importants, que demana una solució urgent en la tasca d'estructurar la societat socialista, damunt de bases científiques.

PUIGCÚVOL

Es un régimen nuevo, antagónico al fenecido, el que vamos a crear, el que estamos creando. Todo cuando proceda del anterior debe ser troquelado de nuevo. Aprovechar las antiguas pautas y procedimientos sería exponerse a caer de nuevo en los mismos males.

I la clase trabajadora, que conoce los sacrificios realizados, no debe transigir, ni un ápice, en las conquistas realizadas; sobre todo en una cuestión tan delicada como es su propia defensa.

P. Guiral

Vida del Partit

Secretariat d'Organització

Es recorda als afiliats que tenen l'obligació de recollir el carnet definitiu en el curs d'aquest mes. S'han de portar dues fotografies.

El Secretari d'organització, Joan Soler.

Departament de Guerra

Divisió LENIN

Columna del P. O. U. M.

Per a completar els quadres de la Divisió «LENIN» en els fronts d'Alcubierre i Tierz, es precisen voluntaris.

Per inscripcions a la caserna Lenin d'aquesta ciutat.

COLUMNA «J. C. I.»

Haguent sortit cap al front els tres primers batallons de la columna «JOVENTUT COMUNISTA» i organitzant-se el quart, s'allisten voluntaris a la Caserna Lenin.

Joves revolucionaris ¡Ingresseu-hi!

Servei d'Enllaç al Front

El propinent dissabte sortirà cap a Tierz, Molino de Luna i Bellesfar, el camió quinzenal organitzat pel Socors Roig del POUM. S'admeten encarrecs i paquets fins l'esmentat dia a les 6 de la tarda, a la caserna Lenin.

El Delegat responsable, Lluis Coromines.

Departament de Guerra

S'avisava als milicians enrolats a qualsevol columna del P. O. U. M. que actualment es troben en permís i als familiars dels que estan al front que mitjançant un document que acrediti la seva permanència en el mateix passin a cobrar els subsidis corresponents al mes de Desembre i primera quinzena del Gener a les oficines d'aquest Departament situades a la Caserna Lenin d'aquesta localitat.

El Delegat responsable Lluis Coromines

Secció Femenina P. O. U. M.

Es recorda a totes les companyes, que passin per les oficines del Secretariat Femení del POUM, de 6 a 8 del vespre, tots els dies per tal de recollir el carnet i presentar la fotografia.

Secretariat Administratiu

Es notifica als afiliats, que els rebuts del mes en curs s'han de recollir a aquest Secretariat i que els atrassats seran portats a domicili.

El Secretari Administratiu

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banyes Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12. — GIRONA

P. O. U. M. J. C. I.

Assabentem a tots els camarades del partit i de la joventut, que en el successiu, a la biblioteca instal·lada al nostre estatge social, hi trobaran tota la premsa diària de Barcelona, setmanaris, revistes i publicacions revolucionàries de tots els matissos.

POUM

JCI

el dissabte, dia 6, a les set de la vetlla, començarà el

CURSET DE CONVERSES MARXISTES

organitzat per la J. C. I.

tema: «El bolxevisme, el reformisme i la Revolució espanyola».

conferenciant: Miquel Martí.

Saló de la Biblioteca Municipal

Company, per la teva formació classista, no hi manquis.

NOTICIARI

S'han de pagar els lloguers a Girona

Els Ajuntaments que municipalitzaren la propietat urbana abans dels decret del 9 de Gener podran cobrar els lloguers

El Decret del conseller de Finances diu així:

«La desarticulació que la revolta militar ha portat al país, ha fet que la necessitat portés els Ajuntaments d'alguns pobles a haver de municipalitzar la propietat immobiliària urbana. Aquesta realitat és indefugible. I això fa que independentment del règim definitiu a què resti subjecta a Catalunya la riquesa immobiliària urbana, hagin d'estar excepcionalment sostrets aquells Ajuntaments al compliment del Decret del 9 de gener del 1937, que suspèn el pagament de lloguers fins el primer de març proper, els quals lloguers, passada aquesta data, hauran de tornar a ésser fets efectius.

En atenció a les anteriors consideracions i en ús de les autoritzacions contingudes en el Decret de facultats extraordinàries de data 20 de novembre de l'any 1936.

Article 1. Aquells Ajuntaments que abans de la publicació del Decret núm. 48 del dia 9 de gener del 1937, haguessin acordat la municipalització de la propietat immobiliària urbana enclavada en llur terme, podran cobrar els lloguers dels estatges o locals a què es refereix l'article primer del repetit Decret.

Art. 2 Els Ajuntaments que es trobin en el cas de l'article anterior hauran de comunicar-ho immediatament al conseller de Finances de la Generalitat de Catalunya, mitjançant certificació literal de l'acord de municipalització.

Art. 4. Es nomenada una ponència, formada pels consellers de Finances, d'Agricultura d'Economia i de Justícia de la Generalitat de Catalunya per a resoldre sobre la municipalització a què es refereixen els articles primer i segon d'aquest Decret, la qual, en tot cas, haurà de estar d'acord amb el que es disposi com a conseqüència de l'Informe que ha d'emetre la Comissió a què fa referència l'art. tercer del repetit Decret núm. 48 del 9 de gener d'enguany.

Art. 5. El conseller de Finances dictarà les disposicions que calguin per a portar a la pràctica aquets Decret, del qual serà donat compte oportunament al Parlament de Catalunya.-Barcelona, 1 de febrer del 1937.—El Conseller primer i conseller de Finances, Josep Terradellas».

Sindicat del ram de l'Edificació U. G. T.

Secció de paletes i manobres

La Junta del Sindicat de l'Edificació (U.G. T.), secció de paletes i manobres, convoca als seus afiliats a la reunió general ordinària pel dissabte, dia 6 del corrent, a les tres i mitja de la tarda, en el local del Centre d'Unió Republicana, sota el següent ordre del dia:

- Leclura del acta anterior.
- Informe de la Junta sobre la nova estructuració del nou control.
- Precs i preguntes.
- La Junta assabenta als seus afiliats que al que no assisteixi a la

reunió se aplicarà la sanció acordada en l'assemblea anterior.

AJUDAR ELS REFUGIATS ÉS UN DEURE INELUDIBLE

Adquiriu el Segell «pro-Refugiats»

Sindicat de Sanitat i Assistència Social (U. G. T.)

Primera i segona llista de donatius pro-lluïta antifeixista:

	Ptes.
Pilar Vilà Mula	7'50
Maria Quintana Grahit	7'50
Quimeta Buxeda Sirbea	7'50
Anna Tirado Blanco	7'50

Teresa Padrosa Oliva	7'50
Montserrat Massa Servitja	7'50
Dolors Parra Ignacia	7'50
Montserrat Gimbernat	7'50
Montserrat Ribalta Illa	7'50
Trini Pons Corominas	7'50
Maria Tresserras Rosell	7'50
Dolors Oliva Massó	7'50
Lluïsa Vilar Triola	7'50
Angela Baltasar Climent	7'50
Constantina Mairal Ponsa	7'50
Elisa Auguet	7'50
Narcís Manera	13
Oleguèr Corredor Granés	11
Matilde Alis Clopés	8
Marina Girabaltó	7
Maria Surroca	7
Flora Garangou	7
Rosa Rosell	7
Dolors Prats	7
	187'00

	Ptes.
Conçol Regla Teixidó	7
Francesca Pujol Carreras	7
Rosa Mas	7'50
Antonia Antonietti	7'50
Palmira Bred Català	7'50
Clara Canela Bruno	7'50
Rosa Falcó	7'50
Conçol Bred Caselles	7
Jaime Olives Serra	11
Maria Olives Lloret	7
Teresa Ramió Arpa	7
Mercè Fabrellas	7
Margarita Sala	7'50
Pepita Callís Bonavia	7'50
Llorenç Falsina Port	11
Maria Pellicer Coll	7'50
Josep Frigola Oliveras	11
Joan Mendoza Blanch	11
Joan Salvador Torres	11
Gaspar Freixas Soler	11
Jaume Juncà Planes	11
	186'00

EL SEGELL PRO-REFUGIATS ÉS UN MODEST TRIBUT DE GUERRA

Avui, a les deu, al Teatre Albeniz, tindrà lloc el magne Concert organitzat per la Conselleria de Propaganda del Consell Municipal, a càrrec de la Banda Municipal de Barcelona, la direcció de la qual tan digna i meravellosament des-empunya l'illustre mestre J. Lamotte de Grignon.

La vinguda a la nostra ciutat de la Banda Municipal de Barcelona ha desvetllat veritable interès entre tots els gironins, els quals esperen poder admirar el conjunt musical d'aquella meritòria institució artística.

La Banda Municipal de Barcelona ve recorreguent les ciutats de Catalunya per a recaptar cabals amb destí als Hospitals de Sang i Creu Roja de Catalunya. Per

aquesta sola finalitat, ja mereixria l'atenció de tots els gironins; però la seva vinguda a la nostra ciutat no és pas una cosa que sovintegi massa, i per això un concert de la Banda Municipal de Barcelona constitueix un veritable esdeveniment musical, difícilment superable.

Tots els gironins assistiran avui al Teatre Albéniz per tal d'agrair amb la seva presència la missió altament meritòria que s'ha imposat la Banda Municipal de Barcelona.

Una hora abans del Concert, s'obriran les guixetes. Els preus, que són altament populars, són els següents:

Entrada a pati, 2 pessetes.

Entrada a cir, 1'50 ptes.

Entrada general, 1'00 pesseta.

Aquest concert, que té unes finalitats purament benèfiques, constituirà una veritable manifestació artística que cal que tinguin en compte tots els gironins. Els seus preus estan a l'abast de tothom.

Mossegades de gos

Ha estat atès al Dispensari Municipal d'una mossegada al braç dret, de pronòstic reservat el nen, Joaquim Pi Simón de 10 anys domiciliat al carrer Ferrán Puig, 14 produïda per un gos de la casa «Fronton» del mateix carrer.

També ha estat atesa al mateix dispensari Laureá Padri Sender, de 12 anys, resident a la Font d'en Pericot de mossegada de gos a la cuixa esquerra.

Aquest gos perteneix a Paquita Pachi del carrer de la Força n.º 8.

Subministrament de gas

El subministrament de gas, a partir de demà, ens hem assabentat que es faria a les següents ho-

res: Matí, de les 7 a les 7'30; de les 10 a la 1'30. Tarda, de 6'30 a 8'30.

Preguem, doncs, als nostres companys que s'atenguin a aquest horari i que procurin tenir les aixetes tancades el moment que no hi hagi gas als tubs.

ESPORTIVES

La Junta Directiva del Girona F. C. agraeix cordialment les proves de simpatia de què foren objecte els seus jugadors i els delegats Medrano i Oliva, el passat diumenge amb motiu del partit celebrat amb el Gimnàstic de València, així com també per l'obsequi d'un vermut que els hi féu el Centre Català d'aquella localitat per mitjà del company gironí Salvador Vilarrassa.

La Junta Directiva del Girona F. C. està disposada a correspondre amb igual forma, quan els germans valencians visitin la nostra

No dubta la J. D. que els aficionats gironins voldran associar-se en el seu dia a aquest homenatge ciutat.

ESECTACLES

Aviso importantísimo para todos los autores y compositores de nuestras comarcas.

Para un asunto de gran interés relacionado con el cobro de sus derechos, se ruega a todos los autores y compositores pasen urgentemente por el domicilio de «Autores y Compositores de Cataluña. Comité de las Comarcas Gerundenses», calle Herrerías Viejas, 20, principal, Gerona, de doce a una de todas las mañanas de los días laborables.

Los que residan fuera de la capital, pueden cumplimentar este aviso por escrito.

trucció de 60 grups escolars a Barcelona amb una capacitat de quaranta mil alumnes.

També ha dit que els 300 obrers

d'Olot que es cuidava de la construcció d'objectes d'art religiós passin a la indústria de mapes de relleu.

MADRID

Un contra atac lleial al front d'Aranjuez

Bombardeig d'una concentració enemiga a Marbella

Màlaga, 4. — Al sector de Marbella els nostres avions tiraren bombes damunt una concentració de camions enemics i en altres sectors l'aviació lleial lluità amb l'enemiga.

En el dia d'avui les forces feixistes han actuat als sectors de Marbella i Burgo, on es manté la lluita amb gran activitat. Les forces republicanes no han abandonat ni un sol pam del terreny que estava al seu poder.

Comunicat del front de Màlaga

Màlaga, 4. — Comunicat oficial del front de Màlaga:

«En tots els subsectors s'ha desenrotllat avui gran activitat per les nostres forces. Han palesat, amb tot i la gran inclemència del temps, un gran esperit i una moral elevadíssima, lluitant amb braó i sostenint les seves posicions sense cedir un sol pas.

L'aviació republicana ha desplegat avui gran activitat allunyant els aparells facciosos en els diferents encontres que han sostingut.

Un submarí pirata dispara contra la costa malagenya

Màlaga, 4. — A dues milles de la costa, al lloc denominat La Herradura i a les proximitats del lloc de carrabiners al Cerro Gordo, terme de Nejar, s'ha presentat un submarí estranger que ha fet alguns disparats sobre la costa, especialment sobre la carretera. No ha causat danys ni víctimes.

Comesa l'agressió el submarí ha desaparegut.

Sembla que la finalitat que perseguia era obstaculitzar el tràfic per la regió levantina.

També hi hagué incursions aèries dels avions facciosos i, com ahir, volaren sobre el vaixell *Delfin*, embarrancat a la platja al qual tiraren bombes incendiàries i dispararen llurs metralladores contra els obrers que procedien al descargament del vaixell. L'aviació rebel fugí davant la presència dels aparells governamentals.

Nombroses desercions de feixistes al front d'Aragó

Sarinyena, 4. — Els nostres soldats del sector Nord s'han vist sorpresos avui en veure avançar en qualitat de pau onze falangistas, quatre d'ells armats. Es lliuraren sense posar resistència i manifestaren que havien estat obligats a ingressar a «Falange», per la qual cosa s'han escapat així que han tingut ocasió.

En els diversos sectors d'aquesta zona s'han presentat sis soldats més que han confirmat tot el que s'ha dit referent a la depressió bèlica dels facciosos.

Igualment arribaren als nostres rengles un legionari armat, sis paisans i tres dones procedents de Be-

leguer i Villanueva de Huerva.

Durant la jornada d'avui han estat abundosos els tiroteigs al sector d'Osera.

Prop d'un quart d'onze, aparegueren sobre Azayla nou aparells enemics que feren vols per tal de precisar els objectius i llançaren nombroses bombes sense que causessin baixes ni danys, sobre Burburuela i Cornero. Després l'esquadreta rebel marxà cap a Quinto i Sástago, i a les onze i vint retornà i llançà sobre Bulacan i Azayla, trenta-cinc bombes que calgueren prop de la carretera d'Azayla. Tampoc no causaren danys.

A Casp fou detingut un facciós que havia estat guia d'una columna enemiga i que raptà a la carretera una dona jove i deixà abandonats els seus dos fills.

El detingut fou interrogat per les autoritats i confessà el seu greu crim.

L'enemic retrocedeix al sector d'Aranjuez

Madrid, 4. — Durant el dia d'avui hi ha hagut lleuger canoneig per part de l'enemic, el qual fou contestat energicament per les nostres bateries.

La tranquil·litat ha estat completa i no s'ha alterat cap dels fronts de Madrid.

Al sector d'Aranjuez, l'enemic ataca amb gran duresa, però no solament és rebutjat en els seus atacs, sinó que se'l contraataca i es veu obligat a recular novament.

Comunicat oficial de Marina i Aire

València, 4. — Comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire, de les nou de la nit.

Aquesta matinalada, una esquadreta de bimotors realitzà una incursió per la zona d'Andalusia, en poder dels rebels, i ha estat bombardejada la fàbrica de canons de San Fernando (Càdic), amb bon resultat, l'estació del ferrocarril de Bobadilla, el dipòsit de maquinàries de la qual quedà destruït i tres camions carregats de tropa, a la carretera de Mar Bella, a Màlaga, i es pogué apreciar la voladura d'un dels esmentats vehicles.

A la tarda, una altra esquadreta de bimotors bombardejà l'aeròdrom de Granada. Una bomba va caure al centre d'un «hangar» i les altres damunt els pavellons d'allotjament del personal. S'observà que al camp hi havia dos aparells de bombardeig i altres dos de petits. Aquests serveis s'efectuaren sense cap baixa per la nostra part.

L'aviació de caça al servei de les forces defensores de Màlaga aconseguí abatere, aquest matí, dos aparells «Heinkel» de bombardeig.

Comunicat del front de Terol

València, 4. — Comunicat de guerra del front de Terol, facilitat per la Conselleria de Defensa, a les 21 hores.

Sector Nord. — Sense novetat. Sectors Est i Sud. — Foc de fusell i canó per ambdues parts.

Igualtat entre l'home i la dona

València (4 tarda). — La Gasetta d'avui publica un acord del govern donant l'absoluta igualtat de dret, tant civil com polític, entre l'home i la dona, diferenciant-se solament en la qüestió del sexe.

Condemnat a mort

València (4 tarda). — S'ha vist la causa per rebel·lió militar seguida contra Josep M. Giménez. El Tribunal ha imposat la pena de mort.

ESTRANGER

S'ha creat el partit franquista

París (4 tarda). — Els elements monàrquics, republicans de dreta, etc. tement que els falangistes i requetés s'imposin en els comandaments han llençat la consigna del partit únic: el partit franquista.

Franco sembla que no acceptarà aquests honors d'ésser ell l'únic amo i senyor i és molt probable que ell mateix liquidi aquest naixent partit facciós.

Supressió de la Dieta

Toquio (urgent). — Ha estat suspesa fins el dia 10 de febrer la discussió de la Dieta Japonesa.

La família del general Miaja

Marsella (4 tarda). — Procedent d'Oran ha arribat a aquest port la família del general Miaja.

Una nota desmentida

Mèxic (4 tarda). — S'ha fet córrer que els soviets havien protestat davant el govern mexicà perquè no s'expulsava de Mèxic a Lleó Trotsky. El govern mexicà ha publicat una nota desmentint aquests comentaris que s'han propalat, producte — diu ell — d'una imaginació enfebrada, ja que ell no ha rebut cap notícia oficial sobre aquest afer.

S'anuncià que Trotsky parlaria per telèfon en el míting que es celebrarà a Nova York el proper dia 9.

Els vaixells rebels van comanats per oficials alemanys

Londres (4 tarda). — El diari «The Times» publica una informació donant compte de que els vaixells rebels que es troben a Algecires van comanats en la seva major part per oficials alemanys.

S'assegura que Queipo de Llano ha pujat a bord del cuirassat alemany «Graff Spee».

Malgrat la prohibició de trameses de voluntaris i armament, — segueix dient el diari anglès — Alemanya continua l'envio de tot el material bèl·lic que pot als rebels, i Suïssa veu cada dia com els aparells alemanys sobrevolen el seu territori en destí a Espadaya.

L'ajuda de Suècia i Noruega

Estocolmo (4 tarda). — El comitè d'ajut suec i norueg s'ha reunit i ha acordat l'establiment d'un hospital als dominis lleials espanyols. Sembla que a darrers de febrer quedarà instal·lat. Encara que no es sap el lloc, es suposa que serà allunyat als fronts de lluita.

BARCELONA

Creació de seixanta escoles per a 40.000 alumnes

Comunicats del Conseller de Defensa

El de la nit

«Circumscripció Nord. — S'han passat als nostres rengles 8 legionaris, 4 d'ells amb armament.

Circumscripció Extrem-Sud. S'ha efectuat un reconeixement sobre Amadón i Rudilla, i s'ha sostingut un tiroteig amb guàrdies faccioses que han fugit davant les nostres tropes. L'enemic ha cercat reforços i ha intentat impedir l'avancé i ha estat rebutjat amb baixes, el nombre de les quals no es pot precisar. Ens hem apoderat de gran quantitat de blat i altres efectes que hem recollit. Hem sofert solament un ferit.

La nostra aviació ha efectuat vols de reconeixement pel sector Tardientà.

El d'aquest matí

Activitat enemiga a l'Aragó

Circumscripció Nord. — Lleuger canoneig de l'enemic a Tardientà i Casa de los Toros, sense conseqüències.

Circumscripció Sud-Ebre. — Escaramusses al sector d'Azuara i a

les avançades enemigues de Loscos. S'ha passat a les nostres files un soldat procedent de Belchite.

Una visita important

Barcelona (4 tarda). — Pels vols de la una han arribat al Palau de la Generalitat els parlamentaris i diputats francesos per tal de complimentar el president Companys. Aquest els ha rebut i els ha manifestat que considerava indiscret en els moments actuals pronunciar cap paraula. Els hi ha dit solament que estava content de la visita. Els ha acompanyat al Pati dels Tarongers i després a l'Ajuntament.

Més tard ha rebut en audiència al ministre senyor Irujo amb el qual ha conferenciat més d'una hora.

Abans d'anar a dinar també ha rebut a l'ex-ministre Tomàs i Pierra, a la mare de Martí Esteve i a una comissió d'Enllaç d'E.R.C. i A. C.

Manifestacions del conseller de Cultura

Barcelona (4 tarda). — El conseller A.M. Sbert ha rebut als periodistes i els ha manifestat que en la propera reunió de Consell de la Generalitat s'aprovarà un pla de con-

«HABLEMOS DEL P. O. U. M.»

“Nosotros obramos por cuenta propia”

Amb aquest mateix títol ha publicat “C. N. T.” de Madrid, òrgan central de la Confederació Nacional del Treball, el següent article:

“Venimos viendo con pena, y a veces con repugnancia moral y física, la polémica entablada entre el Partido Obrero de Unificación Marxista y sus detractores de Cataluña y de Madrid. En repetidas ocasiones, lo mismo que ha hecho “Solidaridad Obrera”, nos hemos dirigido a los dos sectores en pugna con el deseo de que ambos procurasen, por lo menos, dar otro tono a su polémica y eliminar el apasionamiento en atención a las malas consecuencias que éste puede tener en el momento actual. Confesamos que se nos ha hecho el menor caso y, en honor a la verdad, también hemos de decir que no ha sido el P. O. U. M. quien ha cultivado la literatura truculenta que a nosotros nos parecía sencillamente inadmisible. No hubiéramos adoptado probablemente otra actitud respecto a este asunto, si no se nos mezclase en él con un propósito que rechazamos desde el primer momento. Algunos periódicos de Madrid han dicho que el P. O. U. M. y la Juventud Comunista Ibérica tienen el propósito de introducirse, respectivamente, en la C. N. T. y en las Juventudes Libertarias, para hacer imposible la unión de aquella con la U. G. T. y la de éstas con las Juventudes Socialistas Unificadas. Creemos que nadie tiene derecho a decir semejante cosa, porque tanto la Confederación Nacional del Trabajo como las Juventudes Libertarias no carecen de carácter propio y tienen, además, por sí mismas, una orientación clara, contra la cual no es fácil luchar. Además, es incierto que el

Partido Obrero de Unificación Marxista y la Juventud Comunista Ibérica se hayan introducido en el movimiento anarcosindicalista español.

Claro que decir esto no es dar a entender que nosotros mantene-mos respecto al P. O. U. M. o respecto a la J. C. I. un criterio semejante al que algunos sectores del proletariado están manifestando desde hace algún tiempo. Nos sentimos al margen, por fortuna, de las perniciosas rivalidades políticas, y juzgamos a los demás por lo que dicen y por lo que hacen, no por lo que otros dicen de ellos o por las actividades que se les atribuye. El P. O. U. M. y la J. C. I. se declaran ajenos al trotskismo, por el cual han sido combatidos algunas veces, y ajenos también al stalinismo, que ahora les ataca, lo cual no quiere decir que sean enemigos de la Unión Soviética,..... (censurado).

No negamos que muy a menudo coincidimos el P. O. U. M. y nosotros en la apreciación de la actitud que le corresponde al proletariado español en la actualidad, y esta coincidencia sólo puede satisfacer-nos, por cuanto representa que hay un gran contingente antifacista, que comparte, al margen de nuestro movimiento, nuestras opiniones revolucionarias, y no negamos tampoco que el criterio del P. O. U. M. respecto a la dictadura del proletariado, netamente bolchevique, no es compartido por nosotros.

Hay varios movimientos políticos en España cuyo origen ha sido una escisión, mediante la cual se ha reducido la fuerza de las filas confederales. Los elementos que actualmente integran el P. O. U.

M., sobre todo en Cataluña, salieron, en su mayoría, de la C. N. T., y, por consiguiente, decimos que nuestra Organización es una de las que más daño han sufrido por parte de los dirigentes que tuvo este Partido. Pero, a estas alturas, a la hora de procurar otra vez la integración y la alianza, no podemos sentir viejos resquemores que perjudicarían a la causa común de todos los antifacistas. Para nosotros, el P. O. U. M. no es una fuerza despreciable, ni mucho menos, desde el punto de vista revolucionario. Ahí están, en su Prensa, sus opiniones acerca de la situación actual de España, y ahí están, en el frente, sus militantes. Por aquéllas y por éstos, nos merece toda clase de respetos, bien entendido que esta afirmación nuestra no puede interpretarse como pérdida de la propia personalidad confederal, ni como abandono o detrimento de nuestra ideología anarquista.

Antes supone lo contrario, porque, y volvemos a repetirlo, lo que nos mueve a hablar de este asunto es la lectura de estas afirmacio-

nes según las cuales la C. N. T. y las J. L. pueden ser llevadas de aquí para allá, según deseen o se crea que desean tales o cuales elementos políticos. No adoptamos ninguna posición partidista. Sólo deseamos que se limen asperezas, que desaparezcan las rivalidades y que, si hay que discutir o hay que acusar, se hagan ambas cosas concretamente, sobre datos firmes y con esa elevación moral a cuyo nivel jamás llegan la calumnia o el denuesto. Y hasta tal extremo vemos exclusivamente por los intereses de la necesaria unión antifacista, que nos hemos negado a publicar, desatendiendo todos los ruegos, el manifiesto que el P. O. U. M. ha editado en Madrid para rechazar las acusaciones que contra él han hecho algunos periódicos de esta ciudad. Terminamos, pues, reafirmando esto: nuestro movimiento tiene voluntad y carácter propios, y por esa voluntad y ese carácter desea que no se perturben las relaciones de cordialidad que debe haber entre todos los antifacistas”.

passava. Tinc ben presents les paraules que em va contestar. «Quan jo faig callar la meua boca i la meua ploma, deia, pensa que al meu país hi passen coses de la màxima transcendència per a la revolució proletària. El meu cos esdevé una munió d'antenes a les quals procuro dotar-les d'una gran sensibilitat per a no perdre ni l'últim matís de l'ona més llunyana. Ja arribarà —seguiu dient— l'hora d'escriure i de parlar. Vosaltres coneixeu part de l'oposició del poble rus a la política d'extermini implantada per Stalin, però ignoreu les proporcions exactes d'aquesta oposició.»

Crec que, per amor a la mateixa dignitat del proletariat mundial, és del tot indispensable que es faci llum sobre les paoroses tenebres que envolten els famosos processos de Moscou. Rússia no és un país qualsevol. Es on s'hi ha fet la primera revolució proletària, en virtut de qual cosa la classe treballadora de tot el món s'hi sent lligada com a cosa pròpia. Per tal de poder sentir-nos ben orgullosos de les seves realitzacions socialistes, necessitem saber si les causes autèntiques d'aquests processos no poden ésser motiu de vergonya.

Victor Margueritte, Madeleine Paz, Victor Serge, Marcel Ollivier, Adler, Brouckere, André Leroux, el Comité Executiu del P. O. U. M., el Buró de Londres, el mateix Trotski, han demanat el nomenament d'una comissió internacional d'enquesta, la qual, amb totes les garanties, pugui practicar una revisió del procés i dur a terme una investigació a fons per tal de saber d'una vegada si realment es tracta de «trotskisme-terrorista» o d'una moderna edició d'Ivan el Terrible.

Quan, anys enrera, va tenir lloc el cèlebre procés dels menxevics russos, Lenin va demanar l'assistència al judici d'una representació de la Internacional socialista. Quan a Alemanya es veié la causa contra Dimitroff i els seus companys, Hitler no va consentir en una cosa tan justa. Què farà Stalin?

Joan Quer

CRÓNICA DIÀRIA

Per amor al proletariat, fem llum!

El diari central del nostre partit, «La Batalla», publicà en la seva edició d'ahir, un article de R. Fremont, reproduït de «Le Libertaire», òrgan de la Unió Anarquista, que veu la llum a París. La lectura del dit article, m'ha recordat una conversa que en el mes de setembre passat, a la pròpia capital francesa, vaig sostenir amb un camarada anarquista el nom del qual no estic autoritzat per a dir, vell col·laborador del cèlebre guerriller àcrata Nèstor Majno.

El company anarquista del qual parlo és un dels valors positius de l'anarquisme rus. Ho dic així, malgrat que sóc obertament enemic de l'adulació i de tot el que pugui assemblar-s'hi.

Era pocs dies després de l'afusellament de Zinoviev, Kamenev i altres vells bolxevics. Jo preguntava a l'esmentat company anarquista per què, ell que coneixia tan bé les coses de la U. R. S. S., el seu país, no parlava clarament, a la premsa, a la tribuna, del que hi

Fulletó de L'ESPURNA — 4

crets massa tendres per a ésser revelats.

Va ésser el mes de febrer de 1912 que el vaig veure per primera vegada un dia que, invitat pel meu pare (1) va entrar a casa nostra a Berkeley (2); i no puc pas dir que la primera impressió que em va fer l'afavorís. Hi havia molta gent, i en el saló on esperaven els convidats va fer una entrada bastant desairada. Era el vespre dels pre-

(1) John Cunningham, pare d'Avis Everhard, era professor a la Universitat de l'Estat de Berkeley, a Califòrnia. Tenia com especialitat les ciències físiques, però cultivava altres recerques originals i tenia la reputació d'ésser un savi molt distingit. Les seves principals aportacions a la ciència foren els seus Estudis de l'Electron i sobre tot la seva obra monumental titulada «Identitat de la Matèria i l'Energia» on havia sentat sense possibilitat de controvèrsia que l'unitat última de la matèria i l'unitat última de la força són una sola i mateixa cosa. Abans d'ell, aquesta idea havia estat vislumbrada, però no demostrada, per Sir Oliver Lodge, i altres exploradors del nou camp de la ràdioactivitat.

(2) Les viles de Berkeley, Oakland i algunes altres, situades en la badia de Sant Francisco tenen comunicació amb la capital d'aquest nom per mitjà d'uns bacs que fan la travessia amb pocs minuts i formen virtualment una aglomeració única.

dicadors com deia el meu pare de família, i en veritat que l'Ernest no estava gaire en el seu lloc entré tota aquella gent d'església.

Primerament el vestit que duia li queia malament. Portava un trajo de panyo fosc, i el cert és, que mai ha pogut trobar un trajo de confecció que li vagi. Aquell vespre, com sempre, els seus muscles empenyien la roba, i a causa del seu pit voluminós, el gec li feia una pila de arrugues entre les espatlles. Tenia el coll d'un campió de boxa (1), groixut i ferm. Ja el tenim aquí, em deia jo a mi mateixa, el filòsof social que ha estat menescal, i que ara el pare ha descobert; vertaderament amb aquells biceps i aquell coll, tenia el físic que corresponia al paper que li pertocava. Immediatament vaig classificar-lo com una mena de prodigi, un Blind Tom (2) de la classe obrera.

(1) En aquell temps els homes tenien la costum de ballar-se a cops de puny per a obtenir premis. Quan un d'ells queia sense sentits o era mort, l'altre s'enduia els diners.

(2) Músic negre orb que va tenir un instant de voga als Estats Units.

Segonament va donar-me una estreta de mà. L'encaixada era ferma i forta, però sobre tot em va esguardar àrdidament amb els seus ulls negres... massa àrdidament, a mon juí. Ja comprendreu que jo era una criatura de l'ambient que vivia, i en aquella època els meus instints de classe eren ben fermes. Aquella manera ardidada l'hauria tingut quasi per imperdonable de la part d'un home del meu braç. El que sé és que vaig tenir que abaixar els ulls, i un cop ja va haver passat, vaig sentir-me alleugerida tot girant-me per a saludar el bisbe Morehouse, un dels meus favorits; home de mitja edat, dolç i seriós, amb l'aspecte i la bondat d'un crist, i de més a més savi.

Però aquesta ardidada que jo havia pres com a presumció era en realitat el fil conductor que em guiaria per a destriar el caràcter d'Ernest Evherard. Era senzill i recte, no tenia por de res, i no volia perdre el temps amb compliments convencionals. — Em vàreu agradar de seguida, va explicar-me molt temps més tard, i per quina raó

podia deixar d'omplir-me els ulls d'allò que m'agradava? — Acabo de dir que res no li feia por. Era un aristòcrata per naturalesa, malgrat que estés en un camp enemic de l'aristocràcia. Era un superhome. Era la bèstia rossa descrita per Nietzsche (1), i a desgrat de tot això era un ardent demòcrata.

Com que estava ocupada a rebre els altres invitats i potser també per la mala impressió que va fer-me, oblidava casi del tot el filòsof obrer. Vaig cridar-me l'atenció una o dues vegades mentres sopàvem. Escoltava la conversació dels diversos pastors, i en els seus ulls vaig veure brillar una llusor de divertiment. Vaig treure la conseqüència de que tenia un humor agradable i quasi ja el perdonava de la seva vestimenta. Amb tot això el temps passava, el sopar s'avençava i ni una sola vegada ha-

(1) Friedrich Nietzsche, el filòsof boig del segle XIX de l'era cristiana que va entreveure fantàstiques espurnes de veritat, però el seu cervell a còpia de donar voltes en el gran cercle del pensament humà, va anar-se'n per la tangent.